

Народився Євген Коновалець 14 червня 1891 р. в учительській родині в селі Зашків, поблизу Львова. Після навчання у народній школі та в гімназії, яку закінчив 1909 року, студіював у Львівському університеті (правничий факультет), готувався до юридичної праці. Вивчаючи юридичні дисципліни, пройшов ще й повний курс історії України під керівництвом професора Михайла Грушевського. Правничі науки – „хліб” для юриста, а знання рідної історії – це не лише поширення діапазону наукових знань, а й основне підґрунтя для людини, що прагне формувати політичну думку.

Передовсім інтелігент, усвідомивши підневільний стан свого народу, повинен шукати шляхів виходу з того стану. Молодого Коновальця і його побратимів розв'язка цього питання хвилювала. У тогочасної студентської молоді домінуючою була думка про здобуття державної незалежності. Тож не дарма такого широкого розголосу набув реферат Дмитра

Донцова, виголошений на Другому Всеукраїнському студентському З'їзді в липні 1913 року у Львові: „Сучасне політичне положення нації і наші завдання”.

У 1914 році Євген Коновалець був мобілізований до австрійської армії, а в наступному році, після бою на Маківці, потрапив до російського полону. Звільнившись у результаті Березневої революції, восени 1917 року, бажаючи віддати свій труд новоутвореній українській державності, молодий офіцер подався до Києва, де приступив до організування українських Збройних Сил, спочатку куреня Січових Стрільців, а згодом і Корпусу. Моральна сила, високий авторитет, стала воля Євгена Коновальця виростили з його сильного характеру, націоналістичного світогляду, політичної дії воїна-революціонера.

Євген Коновалець знав, що в боротьбі за державну самостійність і за укріплення держави найголовнішою й фізичною силою є добре зорганізована, глибоко патріотична й добре вишколена армія. 27-літній офіцер став найвидатнішим командиром тодішніх збройних сил в Українській Державі. Підлеглі Коновальцеві Січові Стрільці разом зі своїм командиром зберігали культ соборності. Коли виникла потреба переходу на Захід України, де розгорілися бої з польськими озброєними частинами, вони залишилися в Києві, вважаючи, що саме в Києві – у столиці – вирішуватиметься доля відновленої Української Держави. “Шлях до вільного Львова веде через вільний Київ”, – стверджував Коновалець.

Після Поразки Визвольних Змагань, у той час, коли багатьох громадян України охоплювали відчай і апатія, Є.Коновалець зі своїми бойовими друзями повною мірою усвідомлював, що боротьба не закінчилася, оскільки живою залишилась у серцях патріотів Національна Ідея. Постала необхідність творення організованої сили, оскільки, „Як не буде в нас сили, не досягнемо нічого, хоч би все найкраще для нас складалося. Як же ж будемо мати силу, тоді вийдемо побідно з найгіршого лихоліття і здобудемо все, що нам треба” (Є.Коновалець).

У 1920 році утворено Українську Військову Організацію (УВО), яку в липні 1921 року очолив полковник Є. Коновалець. Ішлося про збереження й укріплення військового кістяка. Згодом постала необхідність будувати політичну організацію. Нею стала створена на

початку 1929 року з ініціативи Є.Коновальця та його однодумців, у результаті ретельної підготовки через консолідацію найкращих політично-патріотичних революційних сил Організація Українських Націоналістів (ОУН). Вістря боротьби ОУН було спрямоване проти головних ворогів української державності – московських большевицьких сатрапів і польської окупаційної шовіністичної влади.

Червона Москва після знищення Симона Петлюри бачила в особі Є.Коновальця свого головного противника. Висланий большевиками терорист Павло Судоплатов підсунув полковникові пекельну машину, від вибуху якої 23 травня 1938 року в Роттердамі обірвалося життя борця за Україну. Сталося це через 12 років після вбивства Симона Петлюри.

„У вогні перетоплюється залізо у сталь, у боротьбі перетворюється народ у націю" – ці слова полковника Коновальця і сьогодні є дороговказом для молодого покоління українців.

«Січові стрільці»

Серед старшинського зїзду в середині сидить полк.

Євген Коновалець

Виставку підготувала

Огородник Б. М.